

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei “Toma Cozma”

Duminica izgonirii lui Adam din Rai (a lăsatului sec de brânză)

Sursa: doxologia.ro

Evangelhia Duminicii (Matei 6, 14-21)

Zis-a Domnul: Dacă veți ierta oamenilor greșelile lor, va ierta și vouă Tatăl vostru Cel ceresc; iar dacă nu veți ierta oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre. Când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii; că ei își întunecă fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor. Tu însă, când postești, unge capul tău și fața ta o spală, ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău, Care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție. Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură, ci adunați-vă comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le strică și unde furii nu le sapă și nu le fură. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

Duminica Lăsatului de sec pentru Postul Mare se mai numește și DUMINICA IERTĂRII.

Iată ce ne îndeamnă Mântuitorul:

„Deci, dacă îți vei aduce darul tău la altar și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și mergi întâi și împacă-te cu fratele tău și apoi, venind, adu darul tău.”

(Matei 5,23-24)

Postul Mare - câteva repere Pentru suflet

Ce semnificație are postul în viața creștinului? Postul, întâi de toate, face conexiunea sufletească cu Pătimirea Domnului, întrucât prin acesta creștinii își manifestă un respect deosebit față de suferința Mântuitorului Iisus Hristos. Postul Sfințelor Paști se compune din două părți, o parte se referă la perfecționarea noastră duhovnicească, la lupta cu noi înșine prin postire, prin rugăciune, prin fapte bune și milostenie, iar partea a doua se referă la apropierea, cu mai multă înțelegere și cu mai multă trezvie sufletească de cele pe care ni le relatează Evangheliile din Săptămâna Patimilor Domnului.

Postirea e un mod de a ne activa sufletește, de a ne dezvolta spiritul activ în noi, pentru că acest confort pe care ni-l aduce gustarea din bucatele alese ne predispune la a privi mai puțin în jurul nostru. Postul, în sine, ne îndeamnă la mai multă activitate, întâi de toate, în planul sufletesc, ne îndeamnă la o analiză mai atentă a propriei vieți, ca să constatăm că avem multe lucruri de îndreptat sau lucruri pe care le putem îmbunătăți. De aceea, în perioada postului, creștinii merg și se adresează duhovnicului în cadrul Sfintei Spovedanii, primind dezlegări, dar și îndemnuri sufletești, pentru cele ce trebuie a le împlini.

De asemenea, postul are menirea de a ne îmbunătăți relația cu Dumnezeu, și pentru acest motiv, în perioada postului rugăciunile sunt mai intense: Psaltirea se citește de două ori pe parcursul fiecărei săptămâni a Postului Mare, într-o rânduală a psalmilor/catismelor care angajează mai mult creștinul în relația de apropiere sufletească față de Dumnezeu, având efecte benefice și trezind un simțământ pe care nici nu-l poți descrie în cuvinte: că Dumnezeu este cu tine, că ești lângă Dumnezeu, că te-ai pus sub protecția lui Dumnezeu.

Postul Mare - câteva repere pentru suflet

(urmare din pagina întâi)

O importantă angajare a noastră în perioada postului trebuie să fie și cea în raport cu semenii. Conștientizăm aspectul interior al postului, respectiv propria perfecționare și îmbunătățirea relației cu Dumnezeu, dar acestea trebuie să aibă o reflexie în planul manifestării noastre sociale. Degeaba postim sau ne rugăm dacă aceste acțiuni nu au o reflexie în îmbunătățirea condiției aproapelui, a omului de lângă noi, care poate nu-i la fel de evlavios sau de râvnitor ca noi, dar noi trebuie să-l ajutăm, să-l îndemnăm... De aceea, postul este o manifestare a apostolatului creștin și are drept scop și îmbunătățirea spațiului social în care trăim, perfecționarea noastră având ecou și în relația cu semenii.

Postul trebuie să răspândească o undă pozitivă și pentru celelalte perioade ale anului, astfel ca bogăția sufletească acumulată în aceste perioade de postire, să reprezinte o resursă, care să-l ajute apoi pe om, la vreme de încercare, în fața provocărilor de tot felul. Atunci când avem un necaz este bine să postim, pentru că postul deschide o altă perspectivă de înțelegere a realității pe care o trăim; o vedem într-un fel astăzi, o vedem într-un alt fel mâine - o vedem într-un fel atunci când suntem încărcăți de conștiința păcatelor pe care le-am făcut, și cu totul altfel o vedem atunci când ne-am eliberat de ele, prin Taina Spovedaniei.

Rugăciunea specifică Postului Mare, la îndemâna oricărui creștin, este Rugăciunea Sfântului Efreim Sirul (Sirianul), care îmbină rostirea cu gestul, respectiv rugăciunea cu metaniile. Rugăciunea, care aduce harul și lucrarea lui Dumnezeu în transformarea noastră în bine, iar metaniile, care simbolizează moartea și învierea noastră, căderea și ridicarea noastră din starea păcătoasă. Această ridicare se face întru slava lui Dumnezeu. care are în sine și cădere și ridicare, iar ridicarea se face întotdeauna întru slava lui Dumnezeu pe care ne angajăm să fie „binecuvântat în vecii vecilor” prin îndreptarea noastră din „faptele cele moarte”, precum spune rugăciunea Postului Mare.

Deși rugăciunea „Doamne și Stăpânul vieții mele” este inclusă în rânduiala slujbelor bisericești, a celor șapte laude, totuși este recomandabil ca, împreună cu metaniile aferente, să fie alăturată rugăciunilor de dimineață și seară.

De asemenea, în perioada Postului Mare, o altă rugăciune importantă este Canonul de pocăință a Sfântului Andrei Criteanul, care ne transpune în multe ipostaze ale decăderii și îndreptării, de fiecare dată aducându-ne aminte cât de mult lucrează Dumnezeu în viața noastră. După cum bine știm, acest canon, încă din prima săptămână a Postului Mare, va fi prezent în fiecare seară, în cadrul slujbei Bisericii numită “Pavecernița”.

Alte rugăciuni specifice acestei perioade, cu o puternică încărcătură duhovnicească, sunt cele din Sâmbetele Postului Mare, inclusiv Sâmbăta lui Lazăr, dinainte de Florii, zile în care se oficiază Sfânta Liturghie, în care ne rugăm pentru cei răposați ai noștri.

Ca expresie a bogăției de rugăciuni și trăiri duhovnicești din Postul Mare, se oficiază în biserici

perioade două Sfinte Liturghii cu caracter special. Prima este Dumnezeiasca Liturghie alcătuită de Sfântul Vasile cel Mare, oficiată în duminicile Postului cu rugăciuni sensibile și cuprinzătoare rostite de preoți în altar. Cea de-a doua este Sfânta Liturghie a Darurilor Mai Înainte Sfințite, pentru creștinii care doresc un plus de experiență duhovnicească. Această slujbă, de obicei, se oficiază miercurea și vinerea, sau în alte zile, exceptând sâmbăta și duminica. Se desfășoară de obicei după amiază, oferind astfel posibilitatea unui plus de jerftă pentru creștinii care se împărtășesc în cadrul acesteia.

În cadrul Postului mare sunt două dezlegări la pește, pe care Biserica le are în vedere, pentru a pune în evidență două momente de mare bucurie: “Buna vestire” - sărbătoarea anunțării Maicii Domnului despre faptul că va naște pe Fiul lui Dumnezeu și “Sărbătoarea Floriilor,” în care se prefigurează prin primirea triumfală a Mântuitorului Iisus Hristos în Ierusalim, acea primire „întru slavă”, de patimile, moartea și învierea Domnului Hristos, intrarea triumfală în ceruri, cu sfinții.

Lupta cu tentațiile e o luptă grea, presupune un exercițiu de voință, o atentă urmărire a tot ceea ce compune viața noastră, în interior și în exterior, dar și o puternică și frumoasă relaționare în raport cu semenii. Este foarte greu să biruiești de unul singur patimile, de aceea, în perioada postului suntem chemați să angajăm pe Dumnezeu prin rugăciune, iar noi să ne angajăm în viața celorlalți prin faptele bune, și astfel să nu lăsăm loc ispitelor. Iar când apar ispitele, important este să fim pregătiți, dar nu printr-o îngrijorare a noastră, „zgârcită”, limitată doar la ceea ce trebuie să nu facem. Până la urmă, postul este arta de a trăi frumos.

Este adevărat, abținerea de la vicii și păcate totuși constituie unul din principalele scopuri ale postului. Nu este însă simplu să renunți la toate dintr-o dată. Măcar de ne-am putea asemena vameșului din pilda rostită de Mântuitorul Iisus Hristos, în Evanghelia Duminicii care a deschis perioada Triodului, despre care nu spune că s-a întors „sfânt” acasă, dar s-a întors „mai îndreptat”, s-a folosit de împrejurarea apropierea de cele sfinte, a apropierea de Dumnezeu, a apropierea de disciplină și de rânduiala cuvenită unui bun credincios, pentru a-și îmbunătăți măcar un pic condiția sa spirituală. Abținerea de la vicii este un exercițiu de voință, care evident este ajutat de rugăciune și de postire, întrucât postul consolidează voința și întărește conștiința.

În concluzie, Postul ne cheamă să ne luăm de mână unii pe ceilalți și să ne apropiem cele sfinte, ne cheamă să fim alături unii de alții pentru și cu Dumnezeu.

Pr. Mihai Mărgineanu

„Îmbrăcați-vă, dar, ca aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, cu milostivirile îndurării, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă-răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții și iertând unii altora, dacă are cineva vreo plângere împotriva cuiva. După cum Hristos v-a iertat vouă, așa să iertați și voi.”

În prima săptămână din Postul Paștilor se săvârșește, în cadrul Pavcerniței Mari, Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul. Acesta este alcătuit din patru părți care se citesc, câte una, de luni până joi. Integral, Canonul cel Mare se citește în miercură din săptămâna a cincea din Postul Mare.

1. Cine a fost Andrei Criteanul și când a viețuit?

Cunoscut și sub titulatura de „Ierusalimiteanul” sau de „părinte al canoanelor”, **Sfântul Andrei** s-a născut în Damasc, în jurul anului 660 d.Hr. Interesant este faptul că sursele biografice bizantine vorbesc despre o stare de muțenie a Sfântului până la vârsta de șapte ani, când are loc „dezlegarea limbii” sale. În jurul vârstei de 14-15 ani va fi afierosit de către părinții săi la mănăstirea Sfintei Învieri din Ierusalim, urmând ca după un deceniu de viețuire și de formare monastică să ajungă la Constantinopol, în anul 685. Tânărul Andrei va rămâne aici și se va ocupa de un azil pentru bătrâni și de un orferinat, fiind cunoscut, desigur, și pentru talentul său oratoric. Va fi hirotonit diacon, preot și, în jurul anului 712, episcop al cetății Gortina, din insula Creta. În această cetate păstorită de el va intensifica viața duhovnicească și pastorală, iar în anul 740, în data de 4 iulie, în drumul său de întoarcere spre Creta, va trece la Domnul – în localitatea Erissos din insula Mitilene.

2. Unde a scris acest Canon? Există informații precise cu privire la locul și timpul redactării lui?

Din păcate, informații precise cu privire la locul și timpul redactării Marelui Canon nu există. Dacă ar fi să preluăm textul *Sinaxarului*, atunci textul Canonului ar fi fost compus la Ierusalim și, de aici, a ajuns în Constantinopol, odată cu mutarea autorului. Însă, formule interne, precum „măcar la bătrânețe mântuiește-mă”, „stinsu-s-au zilele mele” sau „Ție strig din inima mea mai înainte de sfârșit”, ar indica cu siguranță perioada cretană din viața Sfântului Andrei. Poate că cel mai corect am putea vorbi acum despre o „teorie deschisă”, și anume despre creionarea unui plan și compunerea unor tropare în timpul viețuirii în cetățile Ierusalim și Constantinopol, și „șlefuirea” sa definitivă în cadrul șederii în insula Creta.

3. Cum este structurat?

Canonul cel Mare este alcătuit din nouă cântări (sau ode), ce urmează un plan aproximativ identic: un irmos (repetat de două ori), grup de tropare care scot în evidență pocăința, grup de tropare care evocă personaje și evenimente din cele două Testamente, un nou grup de tropare care îndeamnă spre pocăință, străpungerea inimii și judecata obștească, două tropare închinare

atât **Sfintei Maria Egipteanca**, cât și **Sfântului Andrei**, și în final două tropare, având conținut triadologic și mariologic. Desigur, după cântarea a șasea întâlnim două fragmente cu autori diferiți: primul este un condac al Sfântului Roman Melodul (de fapt, prooimionul condacului *La coborârea în iad*, „Suflete al meu...”), iar celălalt este sinaxarul compus de Nichifor Calist Xanthopol.

4. De ce este numit „cel Mare” și „de pocăință”?

Răspunsul cel mai pertinent ni-l oferă însuși sinaxarul *Canonului*: este „cel mare” (în originalul grecesc: *megas*) pentru că este cel mai întins dintre toate canoanele existente în cult (250 de tropare) și (poate) din cauza ideilor și gândurilor teologice, iar forma „Canon de pocăință” (*kanon katanyptikos*) se datorează faptului că autorul ne pune înaintea o mare pildă de umilință. De remarcat aici faptul că abia în secolul al X-lea, în diferite manuscrise liturgice, apare această titulatură secundară.

5. De ce a rânduit Biserica citirea lui în această perioadă?

În mod cert, pentru că textul și ideile teologice reflectă cel mai bine întregul conținut al Postului Mare. Cu alte cuvinte, textul penitențial al Sfântului Andrei se „armonizează” în ansamblu cu toată **imnografia perioadei triodale**.

6. Cum trebuie să înțelegem textul Canonului și, mai mult decât atât, îndemnul cuprinse în el?

Credem că cel mai elocvent răspuns ar fi punând în practică chemarea la pocăință și urmarea lui Hristos. Nu este suficientă doar o cunoaștere a lucrurilor sau a realităților launtrice, ci e nevoie de o urmare fidelă a lor, prin practicarea pocăinței, însoțită de asceză, de binefaceri și de străpungerea inimii.

7. Oferiți-ne un exemplu lămuritor despre teologia pocăinței.

Ne-am oprit la un singur tropar, credem noi edificator în acest sens. În cântarea a nouă din *Canon*, autorul amintește lapidar despre **Sfântul Ioan Botezătorul** și despre forma penitențială dezvoltată la râul Iordanului: „În pustie a locuit Înaintemergătorul harului, și Iudeea toată și Samaria auzind, au alergat și și-au mărturisit păcatele lor bucuroși, botezându-se; căroră tu, suflete, n-ai urmat”. Cu alte cuvinte, glasul celui care viețuia în pustie, chemându-i pe iudei la pocăință, se aude și astăzi; el nu s-a stins; este, deci, o neîncetată chemare spre edificarea noastră. Singura diferență pe care autorul cretan nu uită, de altfel, să o insereze, este lipsa răspunsului nostru ferm și concret la invitația soteriologică de a deveni fiu al lui Dumnezeu după har.

(interviu cu Alexandru Prelipean, asistent universitar în cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae” din Iași și doctor în teologie al Universității din București.
sursa: doxologia.ro)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

*Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu

www.parohiatomacozma.ro,

parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

Duminică, 17 martie 2024

08:00 Utrenia, urmată de Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

Luni, 18 martie 2024

17:00 Slujba Pavcerniței și Canonul cel Mare, partea 1-a

Martți, 19 martie 2024

17:00 Slujba Pavcerniței și Canonul cel Mare, partea a 2-a

Miercuri, 20 martie 2024

17:00 Slujba Pavcerniței și Canonul cel Mare, partea a 3-a

Joi, 21 martie 2024

17:00 Slujba Pavcerniței și Canonul cel Mare, partea a 4-a

Vineri, 22 martie 2024

17:00 Slujba Agheasmei și a Sfântului Maslu

Sâmbătă, 23 martie 2024

07:00 Utrenia, urmată de Sfânta și dumnezeiasca Liturghie

17:00 Vecernia

În fiecare seară, după slujbă, vom avea program de spovedanie, pentru cei care vor dori să primească Sfânta Împărtășanie, sâmbătă sau duminică, în cadrul Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii.

Darul inimii tale

Un tânăr a întrebat un pustnic înțelept:

- Care este taina înțelegerii cu toți oamenii și cu tine însuși ?
Bătrânul pustnic l-a privit îndelung, s-a gândit o vreme în tăcere și i-a răspuns:

- Să dăruiești "ceva" din tine fiecărui om întâlnit în cale !

- Să dau de pomană ? ! Să fac praznic ?

- Să dăruiești din tine ceva înseamnă să oferi un zâmbet, o vorbă bună, un pahar cu apă, o privire și timp din viața ta , totul cu iubire, compasiune, înțelegere, adică o fărâma din inima ta !

**Așa este postul...
A dăru din inima ta :
Bunăvoință
Lacrimi ,
Înțelegere ,
Zâmbet,
Putere ,
Sfaturi bune,
Iubire...**

Postul este o mărturisire a inimii unde locuiește sau va locui Duhul Sfânt Cel Care aduce Darul înțelegerii și împăcării cu Dumnezeu în inima curată.

Și a mai zis Avva Isaac Sirul :

"Lasă-te răstignit și nu răstigni.

Lasă-te bârfit și nu bârfi. Fii blând, iar nu zelos în rău...

Veselește-te cu cei ce se veselesc și plângi cu cei ce plâng, căci acesta este semnul curăției. Fii bolnav cu cei bolnavi. Plângi cu cei păcătoși. Fii prieten cu toți oamenii, dar fii singur în cugetul tău. Fii părtaș la pătimirea tuturor, dar cu trupul tău să fii departe de toate. Nu muștra pe cineva și nu osândi nici chiar pe cei foarte răi în viețuirea lor. Întinde haina ta peste cel ce a greșit și acoperă-l; Și dacă nu poți lua asupra ta greșelile lui și nu poți primi cercetarea și rușinea în locul lui, rabdă-l măcar și nu-l rușina.

De nu te liniștești cu inima, liniștește-te măcar cu limba. Și dacă nu poți pune rânduială în gânduri, pune rânduială măcar în simțuri. Și de nu ești singur în cugetul tău, fii singur măcar cu trupul tău. Și de nu poți lucra cu trupul tău, întristează-te măcar în cugetul tău. Și de nu poți sta la priveghere, priveghează măcar șezând pe patul tău sau chiar întins pe el. Și de nu poți posti două zile, postește măcar până seara. Și de nu poți măcar până seara, postește măcar să nu te sature. De nu ești curat în inima ta, fii măcar curat în trupul tău. De nu plângi în inima ta, îmbracă-ți în jale măcar fața ta. De nu poți milui vorbește măcar cu un păcătos. De nu ești făcător de pace, fii măcar iubitor de îmbunare. De nu te poți strădui, fă-te măcar în cuget netrândav.

De nu ești biruitor (asupra păcatelor), măcar să nu te mândrești față de cei vinovați. De nu izbutești să închizi gura celui ce bârfește pe soțul tău, păzește-te măcar să nu te faci părtaș în aceasta cu el...

De iubești blândețea, rămâi în pace. Și de te vei învrednici de pace, te vei bucura în toată vremea.

Caută înțelepciunea și nu aurul. Îmbracă-te în smerenie și nu în mătase. Caută să dobândești pacea și nu împărăția. Iată, frate, îndemnul meu: Mila să-ți sporească în suflet până când vei simți în inima ta aceeași milă pe care Dumnezeu o are față de lume!"

(Despre sfintele nevoițe, Sf. Isaac Sirul, Filocalia X)

3,5%
PENTRU
BISERICA TOMA COZMA